

Skatteministeriet

8. december 2017
J.nr. 2017 - 3321

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 104 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven. (Udvidelse af fradragsretten for erhvervsmæssige lønudgifter m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 6 af 1. december 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Det fremgår af lovforslaget, at der i visse tilfælde vil blive tale om fradrag for udgifter, der er forbundet med skabelsen af ikke-skattepligtige indtægter. Der ønskes et notat, der beskriver disse situationer nøjere, herunder i hvilken forstand de nævnte indtægter er ”ikke skattepligtige” – samt i det omfang det er muligt et skøn for, hvor stor en del af de nye fradrag, der vil være forbundet med disse tilfælde.

Svar

Med lovforslaget foreslås det, at der skal være fradrag for lønudgifter m.v. til virksomhedens egne ansatte, uanset om de ansatte beskæftiger sig med den løbende drift eller med f.eks. opkøb af en anden virksomhed.

For lønmodtagerne vil den løn, som virksomheden hermed opnår fradrag for, være almindelig skattepligtig lønindkomst. De ansatte, som er omfattet af dansk skattepligt, skal således betale almindelig personlig indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag af den modtagne løn. Det samme gælder for bestyrelsesmedlemmers vederlag.

En virksomhed vil som udgangspunkt være skattepligtig af de indtægter, som virksomheden opnår, hvad enten der er tale om driftsindtægter, kapitalgevinster eller løbende afkast af investeret kapital. Der er typisk to tilfælde, hvor dette udgangspunkt fraviges. Enten som følge af Danmarks såkaldte territorialprincip, dvs. hvor indtægter og udgifter, som vedrører et fast driftssted eller en fast ejendom beliggende i udlandet, ikke medregnes til et selskabs indkomst, eller hvor et selskab har investeret i datter- eller koncernselskabsaktier. Ved datter- og koncernselskabsaktier menes i denne sammenhæng aktier, som ejes af et selskab, der ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, eller hvor selskabet har bestemmende indflydelse i datterselskabet.

For virksomheden vil situationen derfor som udgangspunkt være den, at virksomheden skal beskattes af den indkomst, der genereres som følge af udgifternes afholdelse. Den købende virksomhed skal eksempelvis som udgangspunkt medregne afkastet af den tilkøbte virksomhed til den skattepligtige indkomst.

Som det er anført ovenfor, er det imidlertid korrekt, at der kan forekomme tilfælde, hvor den virksomhed, der har afholdt lønudgifterne m.v., ikke selv skal beskattes af det modsvarende forventede fremtidige afkast af investeringen.

Dette vil være tilfældet, hvor virksomhedskøbet gennemføres ved et køb af aktierne i et datterselskab – og ikke ved et køb af en virksomheds aktivitet, dvs. aktiver og passiver. Hvis virksomhed A's medarbejdere bidrager med at gennemføre et køb af aktierne i virksomhed B, vil den købende virksomhed A med det foreliggende lovforslag opnå fradrag for lønudgifterne til egne medarbejdere. Hvis den købende virksomhed A efterfølgende modtager udbytter fra det nytilkøbte datterselskab B, vil udbyttet som udgangspunkt være skattefrit for selskab A. Det samme vil normalt gælde, hvis virksomhed A opnår en aktieavance ved et senere salg af aktierne i datterselskabet.

I eksemplet har selskab A afholdt de pågældende lønudgifter m.v. til egne ansatte og vil efter forslaget opnå fradrag herfor. I det selskabet efterfølgende kan modtage skattefrie udbytter og aktieavancer vedrørende det købte selskab B, er lovforslaget på dette punkt udtryk for en afvigelse fra det almindeligt anerkendte princip om, at der kun er fradragsret for udgifter, der medgår til erhvervelse af skattepligtig indkomst.

Det bemærkes dog, at det tilkøbte selskab B i eksemplet fortsat skal betale skat af sit overskud som hidtil, ligesom de medarbejdere og bestyrelsesmedlemmer, som har modtaget betaling for at medvirke til virksomhedskøbet, fortsat skal betale almindelig skat af lønnen og bestyrelsesvederlaget som hidtil.

I det tilfælde, hvor en dansk virksomhed køber en udenlandsk virksomhed, vil lønudgifterne m.v. til virksomhedens egne ansatte ligeledes være fradragsberettigede efter forslaget, medmindre udgifterne skal henføres til en købende enhed i udlandet (et datterselskab eller fast driftssted).

Udbytter, som efterfølgende udloddes til det danske købende selskab, er som udgangspunkt skattefrie. Også i dette tilfælde er lovforslaget udtryk for en afvigelse fra det almindelige princip om, at der kun er fradragsret for udgifter, der medgår til erhvervelse af skattepligtig indkomst.

Den nævnte afvigelse i de to situationer findes nødvendig for at opnå sigtet med lovforslaget, nemlig at undgå det administrative besvær, det ville være for virksomhederne, hvis de blev nødsaget til at opdele deres lønudgifter mv. i forhold til, hvilket arbejde medarbejderne udfører. Det bør således ikke være afgørende for fradragsretten for lønudgifter, om et køb af en virksomhed struktureres som et køb af selve aktiviteten, dvs. aktiver og passiver eller som et køb af aktier.

Det kan i den forbindelse bemærkes, at selve beslutningen om, hvorledes et virksomhedskøb skal effektueres, ofte træffes sent i købsprocessen. Hvis det skulle være afgørende for fradragsretten, om købet gennemføres ved erhvervelse af selve aktiviteten eller aktierne, ville virksomhederne, uanset valg af opkøbsmetode, skulle foretage en opdeling af lønudgifterne frem til selve opkøbstidspunktet, da det typisk først på dette tidspunkt ville stå klart, om lønudgifterne mv. kan fradrages eller ej. Det synes ikke hensigtsmæssigt.

Der spørges også til, om det er muligt at give et skøn over, hvor stor en andel af de lønudgifter mv., der gives fradrag for efter forslaget, der antages at give anledning til ikke skattepligtige indtægter. Der er ikke grundlag for at afgive et sådant skøn.